

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 2. An sit legitimus baptismus si vterque vtatur hâc formâ, nos te
baptizamus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

sensus sit, Ego te baptizo, si alius suo baptismo me non præuenit; sic is baptizat qui alium præuenit, absolvens formam, & applicans materiam ante alterū.

D VBIVM II.

An sit legitimus baptismus, si vterque utatur hac forma: Nos te baptizamus?

10
Responsio
est cum li-
nitione,

Respondeo, Si Nos accipiatur pro singulari, auctoritatis causā, erit legitimus baptismus. Si autem accipiatur pro duobus, vt sit idē, Ego & Paulus; sic rursus dupliciter potest intelligi. Primō, diuim: & sic efficitur verum Sacramentum ab illo, qui formam prior complet; alter autem nihil efficit. Ratio est, Quia hīc est sufficiens intentio, & forma necessaria, scilicet, Ego te baptizo &c. Quod autē implicitē addatur etiam Paulum te baptizare, non vitiat formam; quia nō comprehenditur tanquam necessarium ad substantiam baptismi. Atqui communis sententia est, quando Minister aliquid extraneum addit formā, non tamen vt necessariū, id non vitiat formam: vt si dicas, Ego te baptizo in nomine Patris, & Filij, & Spiritus S. & Beatæ Virginis.

In Sacra-
mentis (ex-
cipe Matri-
monium &
Pœnitenti-
am) non
est nisi
vnus Mi-
nister.

Secundō, Potest illud Nos accipi cōiunctū, vt significet ytrumque partialiter baptizare, & cum dependētia alterius ab altero: sicut cū dicimus, Nos trahimus nauem, quam neuter tamen seorsim trahere potest: sic neuter conficit Sacramentum. Ratio est, Quia, vt rectē D. Thomas, neuter seorsim dicere potest, Ego te baptizo: sicut neuter trahentium nauem seorsim dicere potest, Ego traho nauem. Ad rationem autē Sacramentorū, excepto Matrimonio & Pœnitentiā, vnus tantū requiritur minister. Ratio est, institutio Christi, qui cū vnus sit, conuenienter Minister suum, qui in Sacramentis administrādis illius vicem gerit, vnum esse voluit, & conferre Sacramentum vt Ministerū integrum, à nemine quā à se necessariam dependentiam habentem, iuxta illud: Vnus Dominus, vna fides, vnum baptisma, ad Ephes. 4. Et hoc est quod voluit D. Thomas hoc loco.

ARTICVLVS VII.

Verūm requiratur aliquis, qui Baptizatum de fonte leuet?

ARTICVLVS VIII.

Verūm teneatur is ad eius instructionem?

11
Cur Suscep-
tor adhibe-
atur.

Respondetur Affirmatiuē. Notandū est Primō, Hanc cęrimoniam adhibendi Susceptoris, esse sanctam iam inde ab Apostolis; vt testatur Dionysius de Eccles. Hierar. c. 2. par. 2. qui Susceptor per hoc, quod infantem re ipsā contingit, & excipit, significat se illum in suam curam suscipere. Ratio huius est. Primō, Nam sicut is, qui corporaliter in lucem editus est, eget nutrice & pædagogo, vt foueatur & instruat: ita qui per baptismū spiritualiter regeneratus est, eget aliquo spirituali nutritio & pædagogo, cuius ope in vita spiritali foueatur & crescat. Secundō, Vt apud Ecclesiam sit telus suscepti baptismatis. Tertiō, Vt loco paruuli respondeat, & spondeat eam prę-

stirum, quæ ipsemet sponsurus esset, si per ætatem posset; vnde Sponsor & Fideiussor vocatur à Tertulliano lib. de Baptismo.

Hinc patet, quod sit munus Susceptoris: teneatur enim non solum ex charitate, sed etiā ex officio, baptizatum instruere in ijs quæ ad fidem & mores pertinent, si opus habeat. Quod etiā patet ex Cap. Vos autem, de Consecrat. dist. 4. Vnde si aduerteret illum à parentibus vel tutoribus non instrui, teneretur ipsē hoc supplere. Postquā verō baptizatus semel instructus fuerit, cessat obligatio Susceptoris; quia nō amplius censetur esse in statu pueritiæ spiritualis, in quo opus habeat pædagogo. Et iuxta hanc moderationem intellige quæ dicuntur in Capitulo Vos autem.

Quod eius
munus.

Notandum Secundō, Quibusdam esse interdīctum ab Ecclesia munere Susceptoris.

12

Primō, Infidelibus: Patet Can. In Baptismo, de Consecrat. d. 4. Si tamen attentarent, non contraherent cognationem spiritualem. Sicut enim, qui non est natus carne, non potest esse cognatus carnalis; ita neque is, qui non est renatus spiritu, potest esse cognatus spiritualis.

Arcentur
munere
Suscepto-
ris.

Secundō, Monachis & Abbatibus est prohibitum. Patet hoc Can. Non licet. 1. de Consecrat. dist. 4. & Can. Placuit 2. qu. 1. & alibi. Ratio est, Quia debent vacare silentio & orationi. Si tamen susciperent, cognationem contraherent. Illis tamen Religiosis, qui Monachi non censentur, non est prohibitum; vt Mendicantibus: nam nomen Monachi in materia odiosa strictē accipitur.

Infideles.

Monachi.

Non tamen
Religiosi.

Tertiō, Parentibus prohibetur, ne suam prolem suscipiant: Can. Dicitur est 30. q. 1. Aduerte tamē, Si legitimo Matrimonio iuncti sint, non nasci impedimentum redditionis debiti: imō valde probabile est, nec etiam petitionis, quamuis ex malitia id fecissent, vt colligitur ex Cap. Si vir vel mulier. de Cognatione spiritali, & Cap. De Deo 3. qu. 1. Et si plerique Doctores contrariū sentiant. Exempli gratia, Si pater suscepisset, vel baptizasset suum filium, etiam extra casum necessitatis, non solum vxori petenti debitum potest reddere, sed etiam petere. Ita Cardinalis in dictum Cap. Si vir vel mulier; & multi alij Doctores antiquiores. Vnde per hæc Capitula derogatum est iuri antiquo, scilicet Canoni Peruenit, & Cap. Prædictum 30. qu. 1. vbi iubentur separari, etiam si per ignorantiam factum esset. Aduerte tamen, Inter non coniunctos Matrimonio, legitimo nasci impedimentum dirimens vsque ad secundum gradum inclusiuē; vt patet ex Concilio Trident. addita explicatione Pij V. de qua suo loco.

Parentes.

Posunt hī
reddere &
petere de-
bitum.

Quartō prohibetur, ne plures siue vir siue mulier, aut ad summum vnus & vna baptizatum suscipiant. Ita Concilium Trident. sess. 24. cap. 2. Ratio est, Quia disciplinæ & institutionis ordo multitudine præceptorū perturbari solet; & quia non expedit cognationem spiritualem inter tantum multos cōtrahi. Hinc fit, vt duo viri non possint simul suscipere eundem, nec dua femina. Quod si plures suscipiant, vel tangant, quā duo, id est, vnus & vna, & simul concurrant, nec Parochus aliquos peculiariter designauerit, probabile est quod nullus ex illis contrahet cognationem spiritualem: id enim videtur posse colligi ex verbis Concilij. De quo plura infra.

Quot pos-
sint admit-
ti Suscep-
tores.